



REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

1

Številka: 0650-00/12-7 iz.
Ljubljana, 10. 2. 2014

Osnutek

Z a p i s n i k

**7. izredne seje Državnega sveta Republike Slovenije,
ki je bila v torek, 4. 2. 2014**

Predsednik je pričel 7. izredno sejo Državnega sveta Republike Slovenije, ki jo je sklical na podlagi 53. člena Zakona o Državnem svetu in prvega odstavka 30. člena Poslovnika Državnega sveta Republike Slovenije.

Seja se je začela ob 11.30 in zaključila ob 14.41 uri.

Opravičili so se:

- mag. Darija Kuzmanič Korva
- Uroš Brežan
- Branimir Štrukelj
- dr. Milan Medved
- Igor Antauer
- Bojana Potočan
- Toni Dragar
- Boris Popovič
- Jernej Verbič

Na sejo so bili vabljeni:

- dr. Uroš Grilc, minister za kulturo (k 1. točki dnevnega reda),
- Samo Omerzel, minister za infrastrukturo in prostor (k razširitveni točki dnevnega reda).

Seje so se udeležili:

- dr. Uroš Grilc, minister za kulturo (k 1. točki dnevnega reda),
- mag. Bojan Cvelfar, direktor Arhiva Republike Slovenije, Ministrstvo za kulturo (k 1. točki dnevnega reda),
- Matej Zavrl, sekretar, Ministrstvo za kulturo (k 1. točki dnevnega reda),
- Špela Spanžel, generalna direktorica Direktorata za kulturno dediščino, Ministrstvo za kulturo (k 1. točki dnevnega reda),
- mag. Bojan Kumer, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo in prostor (k 2. točki dnevnega reda),

- mag. Erik Potočar, sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo in prostor (k 2. točki dnevnega reda).

* * *

O sklicu izredne seje sem obvestil predsednika Državnega zbora Republike Slovenije gospoda Janka Vebra in predsednico Vlade Republike Slovenije gospo mag. Alenko Bratušek.

* * *

S sklicem 31. 1. 2014 so državne svetnice in svetniki prejeli dnevni red, ki je bil naslednji:

1. Predlog odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A), EPA 1547-VI

RAZŠIRITEV

Zaradi predloga odločilnega veta, ki ga je vložila Interesna skupina lokalnih interesov se v skladu z drugim odstavkom 75. a člena Poslovnika Državnega sveta, ki določa, da se predlog odločilnega veta uvrsti na dnevni red brez razprave in glasovanja, dnevni red **razširi**, z naslednjo točko dnevnega reda:

- Predlog odločilnega veta na Energetski zakon (EZ-1), EPA 1548-VI.

Glede na predlog državnega svetnika dr. Zorana Božiča, ki je poročevalec Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k Predlogu odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih bomo to točko obravnavali kot prvo točko, zato je predsednik predlagal sledeči dnevni red:

DNEVNI RED

1. Predlog odločilnega veta na Energetski zakon (EZ-1), EPA 1548-VI * RAZŠIRITEV
2. Predlog odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A), EPA 1547-VI

1. točka dnevnega reda:

- Predlog odločilnega veta na Energetski zakon (EZ-1), EPA 1548-VI

Državni zbor je zakon sprejel na 21. redni seji 30. 1. 2014 in so ga državne svetnice in svetniki prejeli naslednji dan po elektronski pošti.

Predlog odločilnega veta, ki ga je predlagala Interesna skupina lokalnih interesov so državne svetnice in svetniki prejeli po elektronski pošti z razširitvijo dnevnega reda.

Predlog odločilnega veta je obravnavala Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj. Poročilo komisije so prejeli po elektronski pošti 3.2.2014. Prav tako so po elektronski

pošti 3.2.2014 prejeli predlog zahteve Državnega sveta, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem ponovno odloča.

Predlog odločilnega veta je predstavil Rajko Fajt.

Predstavnik Ministrstva za infrastrukturo in prostor, mag. Bojan Kumer, državni sekretar, je predstavil predlog zakona.

Poročevalec Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, Alojz Glavač, je pojasnil stališče komisije.

Razpravljali so Milan Ozimič, Alojz Kovšca, Milan Lukič, mag. Marija Lah, Samer Khalil, dr. Zoran Božič, Branko Šumenjak, mag. Stojan Binder in dr. Janvit Golob.

Na dileme iz razprave sta odgovorila mag. Bojan Kumer in mag. Erik Potočar predstavnika Ministrstva za infrastrukturo in prostor.

Dodatno obrazložitev je podal predlagatelj predloga odločilnega veta Rajko Fajt.

Svoj glas sta obrazložila Milan Lukič in Drago Ščernjavič.

Predsednik je dal na glasovanje predlog zahteve Državnega sveta:

Državni svet Republike Slovenije je na 7. izredni seji 4. 2. 2014, ob obravnavi Energetskega zakona (EZ-1), ki ga je Državni zbor sprejel na 21. redni seji 30. 1. 2014, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04, 68/06 in 47/2013), sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Energetskem zakonu (EZ-1).

Obrazložitev:

Državni svet meni, da je Energetski zakon (EZ-1) preobsežen in nepregleden, definicije pojmov in vsebine posameznih členov se na več mestih ponavljajo. Veljalo bi razmisliti, da se za vsako področje sprejme zakon. Tudi predpisi Evropske unije ločujejo posamezna področja, npr. Direktiva 2009/72/ES se nanaša na skupna pravila notranjega trga z električno energijo, Direktiva 2009/73/ES se nanaša na skupna pravila notranjega trga z zemeljskim plinom. Zakon ne prinaša poenostavitve, zmanjšanja administracije in ne odpravlja birokratizacije, ampak celo prinaša številne nove ovire.

Državni svet meni, da bi bilo treba pred sprejemom novega sistemskega Energetskega zakona sprejeti Energetski koncept Slovenije.

Ključni razlog za vložitev zahteve, da Državni zbor še enkrat odloča o Energetskem zakonu je, da se ne moremo strinjati z vsemi določili, ki urejajo energetske izkaznice, posebej ne s tistimi, ki širijo obveznosti izdelave energetske izkaznice prek minimalnih zahtev predpisov Evropske unije. Tako Direktiva 2010/31/EU ne predpisuje tako strogih pogojev za pridobitev licence za neodvisnega strokovnjaka, ki lahko izdaja energetske izkaznice. Prav tako ne predpisuje posebnega registra energetske izkaznice. Vse to občutno draži izdelavo energetske izkaznice. Po dostopnih podatkih bodo namreč lastniki hiš plačali za izdelavo energetske izkaznice med 300 in 600 evri, za večstanovanjski objekt pa do 3000 evrov.

Cena energetske izkaznice v Veliki Britaniji za enosobno stanovanje je približno 42 evrov, za hišo s tremi spalnicami pa približno 54 evrov. To pomeni, da bo pri nas izdelava energetske izkaznice desetkrat dražja. Ob podatkih v registru podeljenih licenc neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetske izkaznice, ki kažejo, da je bilo na dan 20. 12. 2013 vpisanih v ta register 141 neodvisnih strokovnjakov, ki jim je bila podeljena licenca za izdelavo energetske izkaznice, in ob podatku v medijih, da je v Sloveniji nekaj manj kot 850.000 stanovanjskih enot oziroma nekaj manj kot 535.000 hiš, ter ob upoštevanju cene izdelave energetske izkaznice, lahko izračunamo, da je potencialni zaslužek neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetske izkaznice vsakih deset let več kot 250 milijonov evrov, kar pomeni, da bo vsak neodvisni strokovnjak vsako leto lahko zaslužil skoraj 200.000 evrov. V enajstem delu zakona *Kazenske določbe* so na evro natančno določene globe. Zakaj v III. poglavju: Energetska učinkovitost petega dela zakona niso določeni kriteriji (velikost stavbe, namembnost, itd.) in zgornji limiti cene energetske izkaznice? Na osnovi izdelanih kriterijev bi morale biti cene energetskih izkaznic limitirane.

V 314. členu so opredeljene spodbude za energetska učinkovitost. Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo, sprejme in vsaka tri leta obnovi akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe za obdobje do leta 2020. Akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe vključuje cilje in programe ter ukrepe za doseganje teh ciljev in tudi kadrovske ter finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske sanacije obstoječih stavb v skoraj nič-energijske. Državni svet predlaga, da se del sredstev nameni (kot subvencijo) za pridobitev energetske izkaznice, glede na to, da so sestavni del energetske izkaznice tudi priporočila za stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti.

V četrtem odstavku 333. člena je določeno: (4) »Ko lastnik posameznega dela stavbe v večstanovanjski stavbi, za katero se lahko izda energetska izkaznica le za celotno stavbo, naroči izdajo energetske izkaznice, izdana energetska izkaznica velja za celotno stavbo.« Ni določeno, kdo je plačnik. Ali naročnik ali vsi solastniki enot večstanovanjskega objekta?

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je v okviru obravnave predloga zakona predlagala, da se v povezavi z Zakonom o davku na nepremičnine (ZDavNep) preveri možnost, da energetske izkaznice ne bi bilo treba predložiti pri oddaji stavbe ali njenega posameznega dela v najem, če je najemnik ožji družinski član (so)lastnika nepremičnine in ima v njej stalno prebivališče. Gre za primere sklepanja najemnih pogodb med ožjimi družinskimi člani zaradi pridobitve statusa rezidenčnega stanovanja in s tem znižanja davčne stopnje. Državni svet meni, da ta predlog v 334. členu ni bil upoštevan.

V (1) odstavku 334. člena je določeno, da se za stavbe, ki se zgradijo na podlagi predpisov s področja graditve objektov in se ne prodajo ali oddajo v najem šteje, da je obveznost o zagotovitvi energetske izkaznice izpolnjena z izkazom o energetskih lastnostih stavbe. V nadaljevanju pa je določeno, da mora lastnik stavbe v primeru prodaje ali oddaje v najem predložiti energetska izkaznico. Predlagamo, da v primeru, ko lastnik objekt proda ali odda v najem pred pretekom desetih let (veljavnost energetske izkaznice), energetske izkaznice ni treba dodatno pridobivati in ustvarjati dodatnih stroškov. Podobno velja tudi za vsebino četrtega odstavka tega člena.

Posebej opozarjamo tudi na sedmi odstavek 11. člena Direktive 2010/31/EU, ki določa: »Certificiranje enodružinskih hiš lahko temelji na oceni druge primerljive stavbe podobne zasnove in velikosti s podobno dejansko kakovostjo energetske učinkovitosti, če za takšno ujemanje lahko jamči strokovnjak, ki izda energetska izkaznica.« Že v drugi obravnavi na matičnem delovnem telesu Državnega zbora je bil v povezavi s to vsebino vložen amandma k 331. členu, vendar ni bil sprejet. Lahko se strinjamo s tistimi pravnimi strokovnjaki, ki menijo, da je bila s tem lastnikom stavb odvzeta možnost, da bi energetske izkaznice

pridobili ceneje, Slovenija pa bo očitno tako edina, kjer bo treba tudi za tipske hiše za vsako posebej pridobiti svojo energetska izkaznico.

Določila Energetskega zakona (EZ-1) uvajajo pretirano birokratizacijo, s tem pa omogočajo izredno visoke cene energetskih izkaznic. Energetska izkaznica ima zgolj informativni značaj in predstavlja tehnični dokument, ki temelji na matematičnem izračunu na podlagi znanih podatkov. Ne gre torej za zahtevno tehnološko operacijo, pač pa za relativno enostaven postopek, ki se mu s pretirano regulacijo daje prevelik pomen in posledično previsoko ceno, ki bo bremenila potrošnika.

Državni svet se ne more popolnoma strinjati z obrazložitvijo predlagatelja zakona, da bo energetska izkaznica imela odločilen vpliv pri nakupu stanovanja ali sklenitvi najemnega razmerja, saj so na nepremičninskem trgu pomembnejši drugi pogoji pri nakupu ali najemu nepremičnine, predvsem so to lokacija, cena, funkcionalnost in ohranjenost nepremičnine, itd.. Državni svet zato meni, da bi poenostavitev postopka posledično pomenila tudi pocenitev izdelave energetske izkaznice, kar nam kažejo tudi izkušnje iz drugih držav.

* * *

Za poročevalca na seji Državnega zbora je bil določen državni svetnik Rajko Fajt.

Predlagana zahteva JE BILA SPREJETA (30 državnih svetnic in svetnikov je prijavilo prisotnost, 22 jih je glasovalo za, 7 pa jih je bilo proti).

2. točka dnevnega reda:

- **Predlog odločilnega veta na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A), EPA 1547-VI**

Državni zbor je zakon sprejel na 21. redni seji 28. 1. 2014 in so ga državne svetnice in svetniki prejeli naslednji dan po elektronski pošti.

Predlog odločilnega veta, ki ga je predlagala skupina državnih svetnikov (prvopodpisani Miloš Pohole), so državne svetnice in svetniki prejeli po elektronski pošti s sklicem.

Predlog odločilnega veta je obravnavala Komisija za kulturo, znanost, šolstvo in šport. Poročilo komisije so prejeli po elektronski pošti 3.2.2014. Prav tako so po elektronski pošti 3.2.2014 prejeli predlog zahteve Državnega sveta, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem ponovno odloča.

Predlog odločilnega veta je predstavil Miloš Pohole.

dr. Uroš Gril, minister za kulturo, je predstavil predlog zakona.

Poročevalec Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport dr. Zoran Božič, je pojasnil stališče komisije.

Razpravljali so dr. Zoran Božič, Samer Khalil, dr. Janvit Golob, Drago Ščernjavič, Branko Šumenjak, Franc Kangler, dr. Zoran Božič (replika), Branko Šumenjak.

Vodenje seje je prevzel podpredsednik Državnega sveta mag. Stojan Binder.

Na dileme iz razprave je odgovoril dr. Uroš Gril, minister za kulturo.

Dodatno obrazložitev je podal predlagatelj predloga odločilnega veta Miloš Pohole.

Predsednik je dal na glasovanje predlog zahteve Državnega sveta:

Državni svet Republike Slovenije je na 7. izredni seji 4. 2. 2014 ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A), ki ga je Državni zbor sprejel na 21. redni seji 28. 1. 2014, na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04, 68/06 in 47/2013), sprejel

ZAHTEVO,

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A).

Obrazložitev:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A) (EPA 1547-VI), ki ga je Državni zbor sprejel na 21. redni seji 28. 1. 2014, med drugim na prikrit način rešuje tudi zelo pomembno vprašanje dostopnosti arhivskega gradiva v javnih arhivih, nastalega pred konstituiranjem Skupščine RS 17. maja 1990, ki se nanaša tudi na delovanje nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje Službe državne varnosti).

Državni svet ugotavlja, da je Komisija Državnega sveta za kulturo, šolstvo in šport na svoji 11. seji dne 18. 12. 2013 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A) in ga podprla. V razpravi na seji komisije je bilo sicer ugotovljeno, da je javno arhivsko gradivo v javnih arhivih, nastalo pred konstituiranjem Skupščine RS 17. maja 1990, dostopno brez omejitev, razen glede osebnih podatkov.

Med zakonodajnim postopkom v Državnem zboru so se odprli številni pomisleki glede dela predloga ZVDAGA-A, ki ureja vprašanje dostopa do javnega arhivskega gradiva v javnih arhivih, nastalega pred konstituiranjem Skupščine RS 17. maja 1990 (65. člen ZVDAGA oziroma 27. člen ZVDAGA-A). Na omenjeno vprašanje je bilo opozorjeno že v okviru javne predstavitve mnenj o noveli ZVDAGA-A, ki je bila v Državnem zboru 11. 12. 2013. Izpostavljeno je bilo vprašanje, ali se Vlada s prepričevanjem dostopa do nekaterih arhivskih gradiv (npr. arhivsko gradivo nekdanje tajne politične policije Udbe, kasneje SDV) postavlja nad človekove pravice in temeljne svoboščine ter nad pravno državo in ali ni s preprečevanjem dostopa do arhivskih gradiv kršena tudi osnovna pravica do informiranosti in do objektivne zgodovinske resnice.

Državni svet meni, da takšno omejevanje oziroma preprečevanje dostopa do arhivskih gradiv predstavlja kulturni genocid nad slovenskim narodom, ki skoraj v popolnosti onemogoča razkrivanje konstruktov nekdanje tajne politične policije (SDV) in rehabilitacije žrtev, vključno z iskanjem grobov pomorjenih.

Državni svet poudarja, da ZVDAGA-A ne ureja pravne podlage dostopa do arhivskega gradiva nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV), tako kot to opredeljuje Resolucija o evropski zavesti in totalitarizmu, ki jo je 2. aprila 2009 sprejel Evropski parlament. Resolucija o evropski zavesti in totalitarizmu poziva vse države članice, naj si

resnično prizadevajo za odprtje arhivov, tudi arhivov nekdanjih notranjih varnostnih služb, tajne politične policije in obveščevalnih služb.

V ZVDAGA-A je sicer sprejeta rešitev, da se za posamezen dokument, ki vsebuje podatke in ki jih varuje rok nedostopnosti, ter za podatke, do katerih ni bilo mogoče dostopati, za dostop pripravi anonimizirana kopija dokumenta, na kateri so podatki, ki jih varujejo roki nedostopnosti, prekriti tako, da neposreden ali posreden vpogled ni omogočen.

Ne glede na to, Državni svet meni, da takšna rešitev nesorazmerno omejuje dostop do arhivskega gradiva nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV). S tem zakonom se želi v okviru zaščite nacionalnih interesov in varnosti prikriti kriminalna delovanja nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV). Za nekdanjo tajno politično policijo Udbo (kasneje SDV) je Vrhovno sodišče Republike Slovenije (št. Ips 187/98 z dne 23. maja 2002) ugotovilo, da je sistemsko in s politično-ideološkimi cilji kršila človekove pravice in svoboščine. Tako iz prej omenjene sodbe Vrhovnega sodišča RS nedvoumno izhaja, da je nekdanja tajna politična policija Udbe (kasneje SDV) med drugim »sama organizirala razne kriminalne aktivnosti, jih načrtno izzivala, ... V ta namen je tudi falsificirala, fabricirala ali podtikala obremenilne dokaze. Žrtve takšne aktivnosti, praviloma politični nasprotniki ali drugače misleči, v takratnem režimu praviloma niso imeli možnosti razkritja konstruktov Udbe in rehabilitacije«.

Vrhovno sodišče je v omenjeni sodbi opredelilo Udbo (kasneje SDV) kot kriminalno organizacijo totalitarnega režima, ki je za preganjanje drugače mislečih uporabljala vsa sredstva. Državni svet posebej izpostavlja, da se je Vrhovno sodišče odločilo, da je objavljane arhivskih gradiv nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV) v javnem interesu.

Državni svet meni, da mora biti arhivsko gradivo, ki je nastalo pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990 in se nanaša na nekdanje družbenopolitične organizacije (npr. Zvezo komunistov Slovenije, Socialistično zvezo delovnega ljudstva, Zvezo sindikatov Slovenije, Zvezo socialistične mladine Slovenije, Zvezo združenj borcev NOV Slovenije, Zvezo rezervnih vojaških starešin Slovenije), organe notranjih zadev (npr. policijo), pravosodne organe (npr. sodišča, tožilstva, zapore) in obveščevalno varnostne službe, vključno z osebnimi dosjeji žrtev in sodelavcev nekdanje Udbe (kasneje SDV), dostopno brez omejitev. S tem bi zakon sledil vsebini Resolucije o evropski zavesti in totalitarizmu, ki jo je 2. aprila 2009 sprejel Evropski parlament. Resolucija o evropski zavesti in totalitarizmu poziva vse države članice, naj si resnično prizadevajo za odprtje arhivov, tudi arhivov nekdanjih notranjih varnostnih služb, tajne policije in obveščevalnih služb. Državni svet ugotavlja, da vladajoča koalicija poskuša skozi zakonodajno obravnavo novele ZVDAGA-A ponovno zaobiti pozive Evropskega parlamenta in na prikrit način doseči zaprtje arhivskega gradiva nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje Službe državne varnosti). Državni svet meni, da bi polno odprtje dostopa do arhivskega gradiva omogočilo razkritje kriminalnih dejanj nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV), za katero je, kot že rečeno, Vrhovno sodišče RS ugotovilo, da je sistemsko in s politično-ideološkimi cilji kršila človekove pravice in svoboščine. Zakon bi tako omogočil tudi rehabilitacijo žrtev, vključno z iskanjem grobov pomorjenih. Zaprtje dostopa do arhivskega gradiva pa predstavlja dejanje kulturnega genocida nad slovenskim narodom, pri čemer je mišljeno prikrievanje kriminalnih dejanj nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV), ki je za preganjanje drugače mislečih uporabljala vsa sredstva. S svojimi dejanji je posegala tudi v ustavno pravico nedotakljivosti človekovega življenja. Pravica do življenja je

najvišja vrednota, ki je vtkana v samo središče ustavnega reda Republike Slovenije. Evropska konvencija o človekovih pravicah jo umešča v okvir pravic in svoboščin, in sicer v 2. člen: »Pravica do življenja: pravica vsakogar do življenja je zavarovana z zakonom. Nikomur ne sme biti življenje namerno odvzeto, razen ob izvršitvi sodbe, s katero je sodišče koga spoznalo za krivega kaznivega dejanja, za katerega je z zakonom predpisana smrtna kazen. Kot kršitev tega člena se ne šteje odvzem življenja, če je posledica uporabe nujno potrebne sile: pri obrambi katerekoli osebe pred nezakonitim nasiljem; pri zakonitem odvzemu prostosti ali pri preprečitvi bega osebi, ki ji je zakonito odvzeta prostost; pri zakonitem dejanju, ki ima namen zadušiti upor ali vstajo.«

Državni svet poudarja, da je v zvezi z zgoraj navedenim potreben dejanski vrednostni prelom z nekdanjim totalitarnim režimom, in to ne samo na deklarativni ravni. Obenem velja izpostaviti tudi pravico do človekovega dostojanstva, ki je tudi v samem središču ustavnega reda Republike Slovenije. S sprejetjem osamosvojitvenih dokumentov ni prišlo samo do prekinitve državnopravne povezave med Republiko Slovenijo in SFRJ, temveč je bil to prelom s temeljnim vrednostnim konceptom ustavne ureditve. V nasprotju z nekdanjo SFRJ je Republika Slovenija država, katere ustavna ureditev izhaja iz načela spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Človekovo dostojanstvo je temeljna vrednota, ki prežema ves pravni red in ima zato tudi objektivni pomen pri delovanju oblasti v konkretnih postopkih kot tudi pri sprejemanju predpisov (odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-109/10).

Zaradi vsega navedenega in zaradi neustrezne zakonske rešitve, s katero se neutemeljeno omejuje dostop do javnega arhivskega gradiva, nastalega pred konstituiranjem Skupščine Republike Slovenije 17. maja 1990, ki se navezuje na delovanje nekdanje tajne politične policije Udbe (kasneje SDV), za katero je Vrhovno sodišče Republike Slovenije (št. Ips 187/98 z dne 23. maja 2002) ugotovilo, da je sistemsko in s politično-ideološkimi cilji kršila človekove pravice in svoboščine, in ki predstavlja dejanje kulturnega genocida nad slovenskim narodom, Državni svet zahteva, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (ZVDAGA-A).

* * *

Za poročevalca na seji Državnega zbora je bil določen državni svetnik Miloš Pohole.

Predlagana zahteva NI BILA SPREJETA (28 državnih svetnic in svetnikov je prijavilo prisotnost, 13 jih je glasovalo za, 13 pa jih je bilo proti).

- - -

Predsednik je zaključil 7. izredno sejo Državnega sveta Republike Slovenije in se državnim svetnicam in svetnikom ter vabljenim zahvalil za razpravo in sodelovanje.

Marjan Maučec, mag. posl. ved
sekretar

Mitja Bervar
predsednik